
4. Стародубцева Т. В., Самотоєнкова О. В. Аналіз динаміки та структури продукції сільського господарства // *Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень: збірник наукових студентських праць Одеського національного економічного університету*. 2017. Вип. 3. Ч. I. С. 114-119.

Hulchak Y., Kushniruk Y., masters
Supervisor: **Yushchyshyna L.O.,** Ph.D. in
Economics Lesia Ukrainka Eastern European
National University, Lutsk, Ukraine

FACTORS OF IMPROVING LABOR PRODUCTIVITY FOR ENTERPRISE

To date, the problem of low productivity is very relevant, it has a negative impact on both small and large businesses, and on the economy as a whole. Labor productivity – it's a very important indicator in the economic activity of the enterprise in the modern market economy. Constant growth of labor productivity at the enterprise is a basic condition for increasing the competitiveness of the enterprise.

In order to increase competitiveness, it is necessary to employ effective ways and methods to improve the labor productivity of the staff.

Ensuring a high level of productivity, effective use of professional and intellectual potential of employees is impossible without the formation of a new mechanism for stimulating labor [3].

Each company develops workforce development program, which must ensure effective management and productivity improvement. Development depends on the factors of production activity of the enterprise.

Labor productivity as an indicator is the ratio of gross output produced over the period to the average annual number of employees involved in production [1].

As a rule, measures for increasing labor productivity are associated with significant financial costs for the enterprise, for example: wage increases, new equipment purchases, research and development, and skills upgrading.

There are a number of interconnected factors that influence the productivity of staff at the enterprise [2]: motivation of employees; bonus system; compensation to employees; leadership and managerial competence of managers at all levels; a clear division of roles and responsibilities; clear key performance indicators, goals and expectations at all levels of the organization; correct communication, feedback, information exchange; simple and transparent organizational structure; motivation and desire to solve problems at all levels of the organization; safe, clean, well-organized workplace; effective team work; correct interpersonal relationships [2].

Consequently, the above factors represent the basis of the existence of any company. Their development allows companies to function properly and adapt to changing. The implementation of these activities depends on the coordinated and competent work of senior management and managers at all stages.

Each company chooses their strategy of increasing labor productivity, based on available opportunities, but the greatest effect will be achieved through the implementation of measures at once in all areas.

Список використаних джерел:

1. Бланк І.А. Торговий менеджмент [Текст] = Trade Management / І.А. Бланк/ – К.: Вид-во Укр.-Фін. ін-ту менеджменту і бізнесу, 1997. – 408 с.
2. Грішнова О.А. Економіка праці та соціально-трудова відносини / О.А. Грішнова. – К.: Знання, 2006. – 559 с.
3. Маркіна І. А. Методичні питання ефективності управління / І. А. Маркіна // Фінанси України. – 2000. – № 6. – С. 24-32.

Кілецька І., магістрантка
Науковий керівник: Ющишина Л.О., к.е.н., доцент
Східноєвропейський національний університет
ім. Лесі Українки, м. Луцьк, Україна

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ КОМЕРЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Проблема будь-якої підприємницької діяльності полягає в чітко сформованій моделі комерційного розвитку суб'єкта господарювання. Зрозуміло, що в умовах частотої зміни принципів регулювання національної економіки, деформації економічних процесів, важко говорити про ефективність моделі розвитку окремого підприємства. Проте значною мірою розвиток комерційної діяльності підприємства залежить від практичного налагодження та підтримування економіко-організаційного механізму, що ґрунтується на знаннях економічних законів розвитку будь-яких систем, явищ та процесів.

Залежно від механізмів активізації комерційної діяльності підприємства виділяють дві форми її розвитку: прогрес (розвиток від «нижчого» до «вищого») та регрес (розвиток від «вищого» до «нижчого»). Аналіз статистичних даних та узагальнення ведення підприємницької практики свідчить, що в економічних відносинах розвитку підприємств присутні елементи обох перерахованих форм.

Розвиток розглядається також як філософська категорія, що виражає вищий тип руху, зміни матерії і свідомості, зміну цілісних систем і «становить собою не всяку зміну в структурі об'єкта, а тільки якісну зміну, пов'язану з перетвореннями у внутрішній будівлі об'єкта, у його структурі, що становить собою сукупність функціонально пов'язаних між собою елементів, зв'язків і залежностей» [5].

Найхарактернішими рисами розвитку є: єдність кількісних та якісних змін, закономірність, взаємозв'язок, спрямованість, незворотність, суперечливість та розгортання в часі.

У своїй монографії Раєвнева О.В. виділяє три основні підходи до розуміння розвитку. Перший визначає розвиток як незворотній, спрямований, закономірний і унікальний процес змін відкритої системи у просторі та часі. За другим підходом розвиток є процесом формування нової відкритої системи, що виражається у якісній зміні складу, структури та способів функціонування системи. Третій підхід об'єднує вчених, розуміючих розвиток як процес трансформації відкритої системи,